

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Piotr
Nazwisko: Żaba
Miejsce urodzenia: Rzeżuśnia
Data urodzenia: 20-04-1902
Imię ojca: Tomasz
Imię matki: Elżbieta
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta kontrolno-śledcze przeciwko Piotrowi Żabie i innym osobom związanym z organizacją niepodległościową Franciszka Zawrzykraj ps. "Wicher". Zatrzymany 29.09.1946 przez PUBP w Miechowie. Akt oskarżenia sporządził 22.11.1946 oficer śledczy PUBP w Miechowie Tadeusz Magiera. Oskarżony o udzielenie w sierpniu 1946 schronienia żołnierzom organizacji niepodległościowej Franciszka Zawrzykraj ps. "Wicher" oraz o niepowiadomienie o tym władz. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie. Po realizacji procesowej akta złożono 09.07.1952 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie pod dawną sygn. 11436/I. Przerejestrowano 18.05.1971 do nr 3273/III.		Akta o sygn. IPN Kr 07/3058 t. 1-2 (3273/III).
Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Piotrowi Żabie i innym. Rozprawa Główna odbyła się 10-12.03.1947. Sąd orzekł w składzie: przewodniczący - por. Jan Kołodziej, ławnicy: strzel. Stanisław Włodarski oraz strzel. Edmund Szkopkowski. Na mocy wyroku z 14.03.1947 skazany z art. 18 par. 1 Dekretu z 13.06.1946 na 2 lata więzienia. Jednocześnie na mocy amnestii kara została w całości darowana.		Akta o sygn. IPN Kr 110/1011 (Sr 277/47).

Charakterystyka nr 31, dot. oddziału WiN Franciszka Zawrzykrajca vel Józefa Zdankiewicza ps. "Wicher", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1978. Po śmierci Zawrzykrajca, oddziałem dowodził Czesław Łoś ps. „Leśny”. Piotr Żaba występuje jako osoba, która udzieliła schronienia żołnierzom tej organizacji i nie doniosła o tym organom bezpieczeństwa. Oddział Zawrzykrajca działał w okresie od czerwca 1945 do listopada 1946 na terenie powiatu miechowskiego. Był podzielony na dwie części: zachodnią, dowodzoną przez samego F. Zawrzykrajca oraz wschodnią, dowodzoną przez jego zastępcę – Henryka Srogę ps. „Zamek”. Przez cały okres istnienia w oddziale Zawrzykrajca służyło 45 żołnierzy oraz posiadał on 14 współpracowników. Był to oddział bardzo aktywny o wybitnie niepodległościowym profilu. Przeprowadził w sumie 36 akcji, w tym m.in.: odbito 22.08.1946 H. Srogę, aresztowanego uprzednio przez PUBP w Miechowie; 10.02.1946 zaatakowano konwój MO, który prowadził aresztowanych żołnierzy tej organizacji – akcja zakończyła się pełnym sukcesem, a po niej oddział Zawrzykrajca rozbił posterunek MO w Zagórzycach (siedzibie gminy Wielko-Zagórze); inne akcje dotyczyły również ataków na posterunki MO i placówki ORMÓ, a także likwidacji 2 członków PPR, ataku na żołnierzy sowieckich etc. Oddział Zawrzykrajca został ostatecznie rozbity przez UB 08.11.1946. Do jego likwidacji szczególnie przyczynili się następujący funkcjonariusze PUBP w Miechowie: Tadeusz Magiera, Henryk Capiga, Józef Dysko, Tadeusz Boruciński, Stanisław Szarek, Eugeniusz Maczek.

Akta o sygn. IPN Kr 074/30 (31/X). Charakterystyka oddziału Zawrzykrajca znajduje się też pod sygn.: IPN Ka 57/113 t. 1-3, IPN Ka 057/480.